

Sak 10-20 Anmodning om kvote for betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i region 5 Hedmark i 2020

Sekretariatet tilrår at rovviltnemnda i region 5 anmoder Miljødirektoratet om at de fatter vedtak om:

- **samlet kvote for skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i region 5 Hedmark på inntil 3 dyr**
 - **avgrensing av lisensfellingsområde**
-

Styrende dokumenter

Naturmangfoldloven

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), av 19.6.2009 nr. 100, legger rammen for forvaltningen av naturressursene, jf. § 1. Etter § 5 skal artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og artene skal forekomme i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Naturmangfoldloven § 7 sier at prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet og vurderingene skal framgå av beslutningen. Tiltak etter naturmangfoldloven skal også avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målsettingen nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning i rovviltforskriften § 1.

§ 8. (kunnskapsgrunnlaget)

Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.

§ 9. (føre-var-prinsippet)

Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.

§ 10. (økosystemtilnærming og samlet belastning)

En påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.

§ 12. (miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder)

For å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater.

§ 18. (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene)

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk

- b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom.
- c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning.

Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Roviltforskriften

Roviltforskriften § 3 første ledd definerer de nasjonale bestandsmålene for brunbjørn, gaupe, jerv og ulv, mens de regionale bestandsmålene for Hedmark er gitt i § 4 første ledd bokstav e: Region 5 – Hedmark – skal ha 10 ynglinger av gaupe, fem ynglinger av jerv og 3 ynglinger av brunbjørn, samt 4-6 årlige ynglinger av ulv, der 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Bestandsmålet som gjelder ulv skal oppnås i felleskap i region 4 og 5. Når bestandene av den enkelte art ligger over disse regionale bestandsmålene har roviltnemnda myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, lisensfelling og kvotejakt, jf. henholdsvis §§ 8, 10 og 11. Roviltnemndene har også vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 ynglinger av bjørn i Norge eller mer. Ved vurdering om nemnda har myndighet legges data om siste års yngling for brunbjørn til grunn, jf. § 7 første ledd, andre og tredje punktum. Det er et absolutt krav om at nemnda må være beslutningsdyktig i henhold til § 7 tredje ledd.

I § 7 andre ledd heter det:

Roviltnemndens vedtak skal bygge på den regionale forvaltningsplanen for rovvilt, data om biologiske og bestandsmessige forhold og om skade- og konfliktsituasjonen, jf. forskriften § 3 tredje ledd og § 6.

Det er Nasjonalt overvåkningsprogram for rovvilt som skal gi data om status og utvikling i bestandene, jf. § 3 siste ledd. Når kvote etter forskriften §§ 8, 10 og 11 er vedtatt, belastes irregulær avgang av rovvilt i regionen denne kvoten, jf. § 7 siste ledd.

Om skadefelling

Skadefelling er hjemlet i naturmangfoldloven § 18, første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 8; skadefelling av brunbjørn, gaupe, jerv og ulv er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner som kan oppstå på husdyr eller tamrein. Rovviltnemnda eller Miljødirektoratet setter en kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriften henholdsvis §§ 8 og 13, og fellingstillatelse gis av Fylkesmannen innenfor den kvote og de vilkårene som er satt, jf. § 9, og føringer gitt i rovviltforliket. Kvoten som vedtas gjelder i perioden 1. juni til 15. februar, jf. § 8 første ledd siste punktum.

Skadefelling retter seg mot enkeltindivider, og er ikke et virkemiddel som kan benyttes til å regulere bestanden. Regulering av bestandsstørrelsen skal skje gjennom lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten for betinget skadefelling kan derfor heller ikke direkte sammenlignes med en kvote for lisensfelling eller kvotejakt. Kvoten settes blant annet ut ifra det en forventer er realistisk at kan bli felt under skadefelling gjennom beitesesongen.

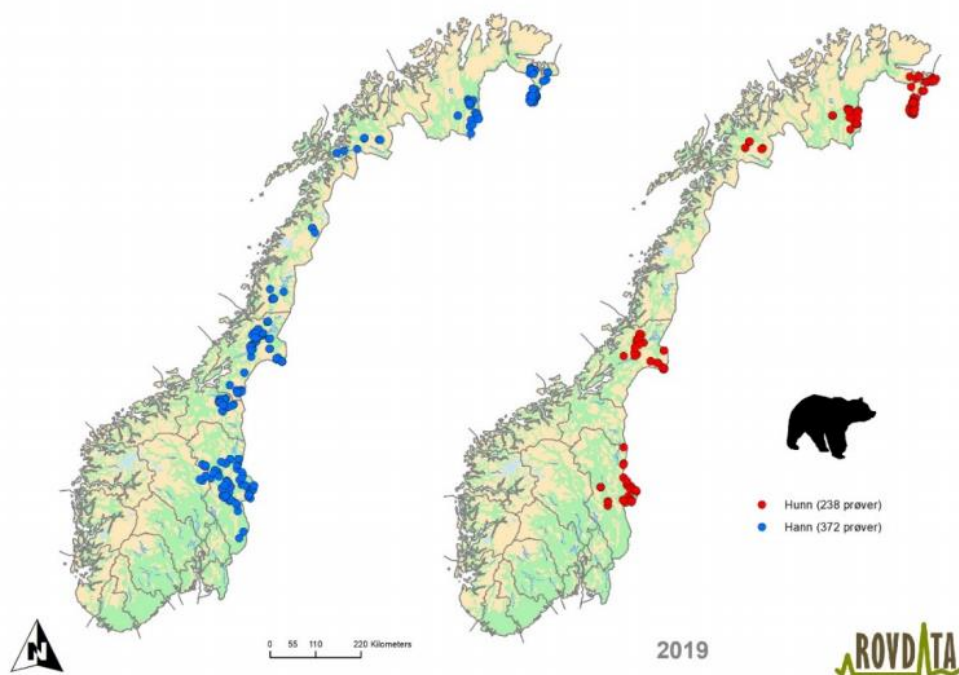
Vedtak om skadefelling er frikoblet fra grunneierretten.

Om lisensfelling

Lisensfelling av fredet rovvilt er hjemlet i naturmangfoldloven § 18, første ledd bokstav b og c, jf. rovviltforskriften § 10. I rovviltforskriften § 10 framgår det at «dersom vilkårene i forskriften § 7 er oppfylt, kan en rovviltnemnd fatte vedtak om kvote for lisensfelling for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en bestand av gaupe, jerv, bjørn og ulv. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning.»

Bestandsstatus og -utvikling hos brunbjørn i region 5 Hedmark

Med DNA-analysene har man etter hvert fått en god oversikt over brunbjørnens geografiske utbredelse og bestandsstørrelse i Norge. Disse innsamlingene startet i 2006, og gir et minimumstall for hvor mange brunbjørner som har vært innom Norge gjennom året. I 2019 ble det samlet inn og testet 1207 prøver på landsbasis. 60 % av prøvene gav positivt resultat på brunbjørn. Av disse kunne man individbestemme og fastslå at 148 brunbjørner (det høyeste antallet siden 2013) hadde vært i Norge i 2019, fordelt på 91 hannbjørner og 57 binner. Av det totale antallet brunbjørner påvist var 98 individer (66 %) tidligere påvist i landet. Individer som ikke tidligere har blitt påvist kan være individer som ikke har blitt fanget opp i analysene, brunbjørn som nylig har innvandret eller unger som er født inn i bestanden.



Figur 1: Geografisk lokalisering av individbestemte prøver (n=610) i 2019 påvist med DNA-analyse. Kilde NINA Rapport 1808.

I Region 5 Hedmark ble det i 2019 samlet inn 279 prøver. Gjennom disse prøvene ble det påvist 42 brunbjørner, fordelt på 26 hannbjørner og 16 binner. Andelen binner har vært økende i Region 5 Hedmark, men sank igjen i 2019. Binnene med tilhold i Hedmark har tidligere hovedsakelig blitt påvist i Trysil og Engerdal. I de senere år har det også blitt registrert binner i Elverum, Åmot og Åsnes.

Tabell 1: Brunbjørner påvist ved hjelp av DNA i region 5 Hedmark i perioden 2011 til 2019 fordelt på kjønn, andelen påviste brunbjørner som er registrert i region 5 tidligere, estimat på yngling og antall brunbjørner som er registrert døde i region 5 i samme periode (felt under skadefelling er angitt i parentes).

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Totalt	48	38	37	41	43	43	46	48	44	42*
Hannbjørn	38	28	25	26	26	22	28	27	19	26
Binner	10	10	12	15	17	21	18	21	25	16
Gjenfunn	60 %	84 %	78 %	70 %	67 %	79 %	72 %	58 %	77 %	57 %
Estimert antall ynglinger	1,3	1,5	1,5	2,1	2,2	2,4	2,3	3,0	3,3	2,5
Avgang	6 (3)	5 (5)	4 (3)	3 (0)3	2 (2)	2 (2)	4 (4)	2 (1)	2(1)	5 (2)

*Tre individer fra Hedmark ble også registrert i region 3 Oppland i 2019.

Dokumentasjon på antall ynglinger av brunbjørn er vanskeligere enn for de tre andre store roviltartene, mye fordi man ikke kan spore på snø. Det er derfor laget en modell som beregner hvor mange brunbjørnkull som teoretisk fødes årlig i Norge. Denne modellen baserer seg på de årlige DNA-undersøkelsene sammen med kunnskap om bl.a. bjørnens arealbruk, kjønnsfordeling, binneres alder ved første kull og dødelighet i bestanden. Disse beregningene anslår for region 5 Hedmark 2,3 ynglinger i 2016, 3,0 ynglinger i 2017, 3,3 ynglinger i 2018 og 2,5 ynglinger i 2019. Bestandsmålet for region 5 er 3 ynglinger. Totalt er det beregnet 7 ynglinger i Norge i 2019 (mot 7,7 i 2018).

Utbredelsesområdet til binner er avgrenset til østlige områder i region 5 Hedmark mot riksgrensen hvor det ikke er husdyr på utmarksbeite, og det forekommer derfor sjelden skader på husdyr forårsaket av binner. Området med forekomst av binner strekker seg imidlertid inn i områdene til Elgå reinbeitedistrikt.

Kilder: Rapportserie fra populasjonsovervåking av brunbjørn i Norge basert på DNA-analyse av prøver samlet i Norge i perioden 2009 - 2018. Rapportene er i perioden 2009-2015 utarbeidet av NIBIO. Rapportene fra 2016 og framover er utarbeidet av NINA. Rapportene er tilgjengelige på [Rovdata sine nettsider](#).

Skader forårsaket av brunbjørn

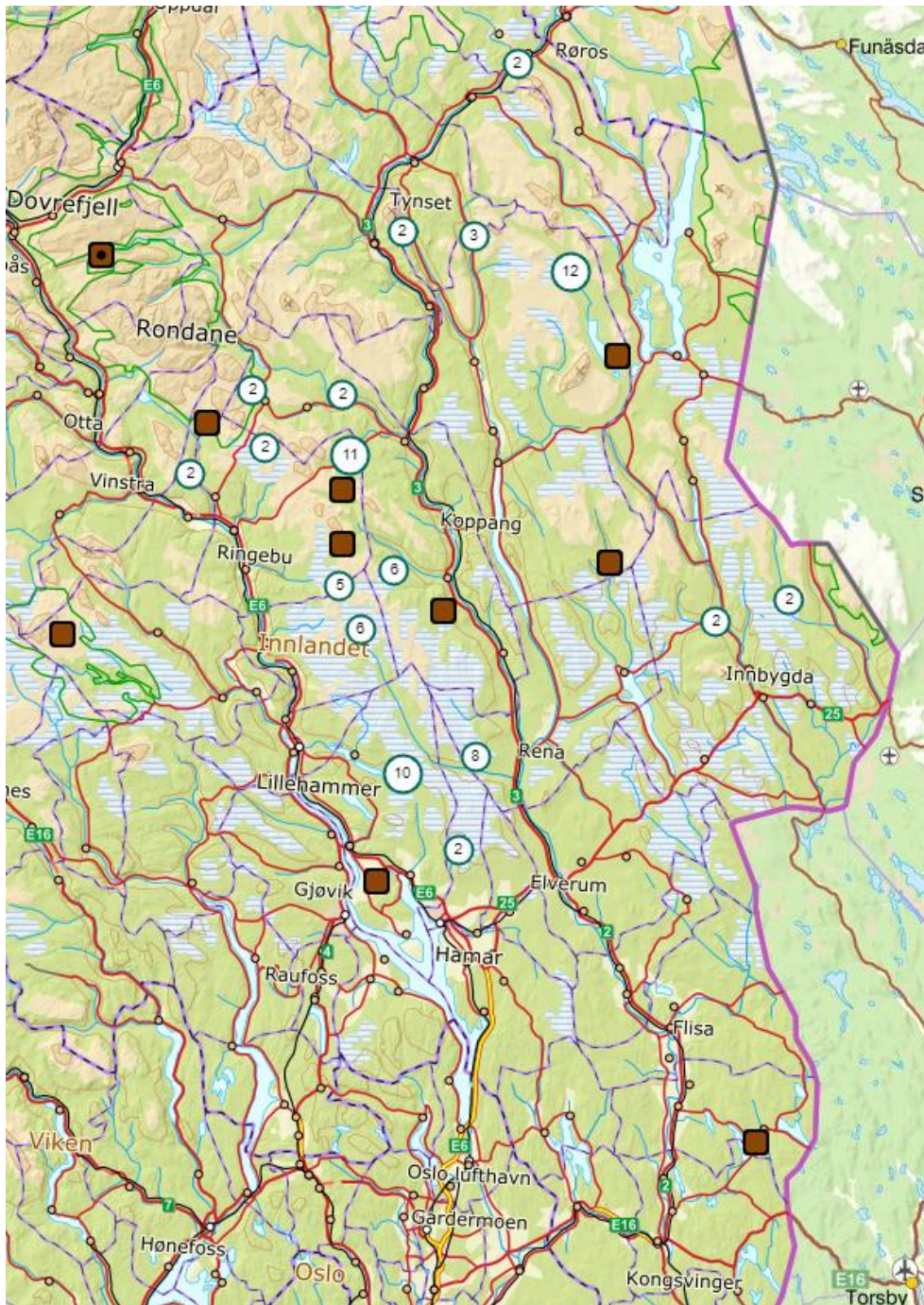
Det har fra 2010 og framover vært en vesentlig nedgang i antall rapporterte skader på husdyr der bjørn er skadegjører, men med en god del variasjon mellom år. Nedgangen kan sees i sammenheng med at antallet hannbjørner har gått ned mens bestandsstørrelsen opprettholdes av en økning i antall binner. Det forekommer skader av bjørn på storfe, men det er snakk om få dokumenterte skader. Siste dokumenterte skader på storfe i Hedmark var i 2013 (6 skader), 2014 (4 skader) og 2015 (3 skader). Hannbjørnene beveger seg ofte over lange avstander gjennom året. Enkelte hanndyr vandrer gjennom de samme områdene langs samme rute flere år på rad, mens andre har mer tilfeldige trekkruiter i terrenget.

Tabell 2: Utvikling av påviste skader på husdyr (sau og storfe) og tamrein forårsaket av bjørn i region 5.

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Husdyr	311	224	153	114	91	25	99	123	24	34
Tamrein	1	0	0	5	0	0	0	2	1	0

Tabell 3: *Utvikling av påviste skader på sau de siste 5 årene, fordelt på kommuner.*

Kommune	2015	2016	2017	2018	2019	sum
Kongsvinger		2				2
Hamar		7	6	1		14
Ringsaker	5	48	67		11	131
Løten		2	2			4
Stange		1				1
Grue	1	2			1	4
Åsnes		1				1
Våler		7				7
Elverum						0
Trysil					2	2
Åmot	1	1	2	8		12
Stor-Elvdal	3	8	6	10	2	29
Rendalen	7		10	2	12	31
Engerdal						0
Tolga			7			7
Tynset	5	17	11	2	1	36
Alvdal		4	7			11
Os			5		2	7
Total:	22	100	123	23	31	299



Figur 2: Dokumenterte skader forårsaket av bjørn på husdyr og tamrein i Innlandet i perioden 2018-2019.

Det forekommer også skader forårsaket av bjørn på bikuber, særlig i forbindelse med lyngtrekk i Engerdal, Trysil og Rendalen. I løpet av de siste årene har Hedmark birøkterlag iverksatt omfattende inngjerding av bigårder som er skadeutsatt, og skadepotensialet er nå redusert. Fylkesmannen har støttet dette tiltaket med skadeforebyggende midler.

Vurderinger og innstilling fra sekretariatet

Om rovviltnemndas myndighet til å fatte vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn

Rovviltnemnda har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriften § 8, når kravene i § 7 og de regionale bestandsmålene, jf. § 4 første ledd bokstav e, er oppfylt (tabell 3). Data for siste års yngling legges til grunn for brunbjørn og ulv, mens gjennomsnittet for de tre siste årene legges til grunn for gaupe og jerv, jf. § 7 første ledd, andre og tredje punktum.

Tabell 3: Regionalt bestandsmål for brunbjørn

Brunbjørn	
Regionalt bestandsmål	3
Data for yngling	2,5

Rovviltnemndene har også vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 ynglinger av bjørn i Norge eller mer. Totalt ble det estimert at det var 7,0 ynglinger av bjørn i Norge i 2019.

Sekretariatet vurderer at rovviltnemnda ikke har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i henhold til rovviltforskriftens §§ 7, 8 og 10.

På bakgrunn at nemnda ikke har myndighet til å fatte vedtak om skadefelling/lisensfelling går sekretariatet ikke nærmere inn på vurderinger etter naturmangfoldloven §§ 8 til 12.

Sekretariatets vurdering av samlet kvote for lisensfelling og skadefelling

Ved vurdering av kvote for lisensfelling og betinget skadefelling skal rovviltnemnda, ifølge kommentarene til rovviltforskriften § 7 annet ledd, gjøre en samlet vurdering av bestandens status og forventede utvikling og sannsynliggjøre at bestanden etter neste yngling fortsatt vil oppfylle det nasjonalt fastsatte bestandsmålet for regionen.

Brunbjørnbestanden i region 5 Hedmark ut fra føringer gitt i Rovviltforliket

I punkt 3.1. i rovviltforliket er størrelsen på brunbjørnbestanden ut ifra antall ynglinger bestemt. Her heter det:

(...) Det skal tilstrebes et jevnere forhold mellom binner og hannbjørn enn i dag, jf. pkt. 2.2.17 og 2.2.18, og det settes et tak på antall hannbjørner slik at dette ikke skal overstige 1,5 ganger antallet binner. Dog ikke slik at uttaket av hannbjørn tas innenfor binneområdene. Antallet binner settes til 6,5 pr. yngling.

Ut ifra dette og det regionale bestandsmålet i Hedmark skal det være 19,5 binner og inntil 29,3 hannbjørner i fylket. Nettotallene ut ifra DNA-kartlegging og kjent avgang i

2019 tilsier at det var 14 binner og 23 hannbjørner i fylket forut for reproduksjon i 2019. Antallet ynglinger er dermed under bestandsmålet, og antall påviste hannbjørner er innenfor føringene for antallet gitt i rovviltforliket punkt 3.1.

Om kvote for betinget skadefelling

Sekretariatet anser at omfanget av skader forårsaket av bjørn tilsier at rovviltnemnda bør anmode Miljødirektoratet om å vedta en kvote for betinget skadefelling av brunbjørn. I 2019 fastsatte rovviltnemnda en samlet kvote for skadefelling og lisensfelling på fem brunbjørner. Det ble felt fire brunbjørner i Hedmark i 2019, av disse to på skadefelling og to under lisensfelling. I tillegg ble en ung bjørn funnet død i Trysil, der dødsårsak er ukjent. Med bakgrunn i kjent avgang av brunbjørn de siste årene, kunnskap om bestandsmessige forhold og føringer i forvaltningsplanen samt siste års skadeomfang på bufe, anbefaler sekretariatet en kvote for betinget skadefelling på tre brunbjørn i Hedmark.

Om lisensfelling av brunbjørn

Lisensfelling er det foretrukne virkemiddelet for regulering av bestanden. Sekretariatet viser til føringene om bestandsstørrelse av brunbjørn i rovviltforliket og nettoantallet av dyr i Hedmark forut for reproduksjon i 2020. Det ble i 2019 registrert 26 hannbjørner og 16 binner i fylket, og en avgang på 3 hannbjørn og en 2 binner. Bestandsmålet slik det er gitt i Stortingets rovviltforlik tilsier en bestand på ca. 19 hunnbjørner og inntil 29 hannbjørner når bestandsmålet er nådd. Når det skal gjennomføres bestandsregulering ved lisensfelling av brunbjørn, må fastsetting av kvoten blant annet basere seg på kjent avgang av individer de siste år.

Sekretariatet viser til naturmangfoldloven sin vektlegging av kunnskapsgrunnlag og føre-var-prinsippet, jf. §§ 8 og 9, videre til pkt. 3.1 i rovviltforliket, samt til kjent avgang av brunbjørn i Hedmark de siste år. Siden 2010 til dags dato er det felt 33 brunbjørner i Hedmark, hvorav 9 felt under lisensfelling, 23 under skadefelling pluss en påkjørt av bil.

Sekretariatet anser at det ut fra muligheten til å nå bestandsmålet kommende år samlet sett ikke bør felles mer enn tre brunbjørner i Hedmark i 2020 gjennom skadefelling og lisensfelling. Videre bør en så langt råd avgrense lisensfellingsområdet slik at områdene med binner ikke omfattes, og binner med unger bør unntas fra lisensfelling.

Ut ifra skadehistorikk og skadeomfang på husdyr og tamrein forårsaket av brunbjørn, er sekretariatet av den oppfatning at rovviltnemnda bør anmode Miljødirektoratet om å åpne for lisensfelling av brunbjørn i deler av region 5 Hedmark på eventuell resterende dyr på skadefellingskvoten, jf. Naturmangfoldloven § 14.

Sekretariatens vurdering av lisensfellingsområde og hjemmelsgrunnlaget for lisensfelling i henhold til naturmangfoldloven § 18, første ledd, bokstav b og c

Anbefaling av lisensfellingsområde

De viktige beiteområdene for husdyr og tamrein framgår av forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark. De fleste viktige beiteområdene ligger innenfor grønn sone i forvaltningsplanen, der hensynet til beitenæringen skal prioriteres. Blå sone i forvaltningsplanen rommer både områder som er viktige for å oppnå bestandsmålene for rovvilt og viktige beiteområder. Beiteområdene til Sølendalen beitelag i Rendalen kommune ligger innenfor blå sone, men er også avmerket i forvaltningsplanen som et viktig beiteområde. Det har over år vært store problemer med skader forårsaket av rovvilt i dette beiteområdet, også av bjørn, jf. Tabell 3. Ut fra dette anser sekretariatet at også dette beiteområdet bør innbefattes i lisensfellingsområdet.

Den del av blå sone som ligger vest for Glomma i Stor-Elvdal har som formål å gi bedre utveksling av individer mellom de ulike delpopulasjonene av den sør-norske jervebestanden, og er ikke avsatt med tanke på oppnåelse av bestandsmålet for brunbjørn.

Forekomsten av binner er i Hedmark særlig knyttet til de østre deler av regionen, og ligger i hovedsak i blå sone i forvaltningsplanen for rovvilt. I binneområdene er det noe storfe på beite, men lite sau, og skadene på husdyr i binneområdene er begrenset. Binneområdene strekker seg også inn i de nordøstre delene av Engerdal kommune, som rommer beiteområdene til sør-samisk tamreindrift i Elgå reinbeitedistrikt. Felling av binner vil kunne føre til at bestandsmålet ikke nås de kommende årene. Skader av bjørn på tamrein er særlig knyttet til ukene omkring kalving, og det er relativt få dokumenterte skader av bjørn på tamrein i Elgå (jf. tabell 2). I forvaltningsplan for rovvilt i Hedmark er det for lisensfelling av bjørn angitt at «*Områder med fast forekomst av binner skjermes for lisensfelling inntil bestandsmålet er nådd. Det åpnes likevel for lisensfelling innenfor området til Elgå reinbeitedistrikt.*» Føringsene i forvaltningsplanen må i dette tilfelle veies mot muligheten for felling av binner, med fare for at bestandsmålet ikke nås de kommende årene.

Sekretariatet viser til figur 2, der skader forårsaket av brunbjørn på sau, storfe og tamrein i årene 2018 og 2019 er vist, samt til tabell 3 som viser kommunevis fordeling av skader forårsaket av brunbjørn på sau siste 5 år. Bestanden av brunbjørn ligger under bestandsmålet. Antallet dyr som kan tas ut, og fortsatt sannsynliggjøre at bestandsmålet også nås kommende år, er lavt. Dette tilsier at lisensfellingsområdet bør avgrenses til de områder der skadepotensialet er størst.

Sekretariatet viser til forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark, og anbefaler at lisensfellingsområdet for bjørn avgrenses til grønn sone, samt blå sone vest for Glomma i Stor-Elvdal, og blå sone i nordre del av Rendalen kommune øst for Glomma.

Fellingsområdet overlapper da noe med binneområdet i Elgå reinbeitedistrikt. Sekretariatet mener derfor at det bør settes et tak for antall binner som kan felles, slik at lisensfellinga kan avsluttes i dette området dersom det skulle bli felt en binne. Videre bør det settes vilkår om at binner med unge(r) unntas fra felling.

I dette området inngår følgende kommuner i sin helhet: Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga, Os, Ringsaker, Hamar, Løten, Stange og Nord-Odal kommuner. I tillegg inngår de deler av kommunene Åsnes, Våler, Elverum, Åmot og Stor-Elvdal som ligger vest for Glomma, den del av Rendalen kommune som ligger vest for Glomma, samt Rendalen kommune øst for Glomma nord for Rv 30 og Rv 217, samt den delen av Engerdal kommune som ligger nord og øst for følgende grense: Fra riksgrensen og vestover langs rv 218 til Femundsenden, videre langs Femunden til Gløta og etter denne til Isteren. Videre nordover langs sjøens vestsida til Isterens nordende i Bjørnfjordvika, derfra over til Jonasodden. Videre nordover langs vestsida av Femunden til grensen til Os kommune.

Sekretariatets forslag til anmodning

1. Om nemndas myndighet

Roviltnemnda viser til de nasjonale målsettingene om tre årlige ynglinger av brunbjørn i region 5 Hedmark. Nemnda legger til grunn at bestanden av brunbjørn ligger under det regionale bestandsmålet, og at det er estimert færre enn 10 ynglinger nasjonalt. Nemnda anser at den ikke har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i 2020, jf. rovviltforskriften §§ 8 og 10, jf. også §§ 4 og 7.

2. Om størrelse på kvote

For å forebygge betydelige skader på husdyr og tamrein forårsaket av brunbjørn anser rovviltnemnda at det er behov for en kvote for betinget skadefelling i region 5 Hedmark. Nemnda har fått forelagt den siste tilgjengelige vitenskapelige kunnskapen om brunbjørnens bestandsstatus og -utvikling i Hedmark.

Nemnda viser til sekretariatets faglige vurderinger om at den foreslåtte kvoten for skadefelling og lisensfelling på tre dyr ikke vil påføre bestanden irreversibel skade eller for stor samlet belastning

Forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark vil ligge til grunn for iverksettelse av eventuelle fellingstillatelser, jf. også rovviltforskriften §§ 1, 6 og 9.

Roviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å fatte et vedtak om kvote for betinget skadefelling og lisensfelling av brunbjørn i region 5 Hedmark. Nemnda anbefaler en samlet kvote på tre brunbjørn.

Roviltnemnda anmoder om at Miljødirektoratet åpner for lisensfelling av brunbjørn på eventuell gjenværende skadefellingskvote til høsten. Nemnda anser at det maksimalt kan felles tre brunbjørner totalt ved skadefelling og lisensfelling i Hedmark. Dersom det under lisensfelling blir felt en binne bør Fylkesmannen gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga i området der det forekommer binner.

3. Om lisensfellingsområde

Roviltnemnda viser til forvaltningsplan for rovvilt i Hedmark, og anbefaler at lisensfellingsområdet for bjørn avgrenses til grønn sone, samt blå sone vest for Glomma i Stor-Elvdal, og nordre del av Rendalen kommune.

4. Om lisensfellingsperiode

Roviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om at lisensfellingsperioden fastsettes til perioden fra 21. august til 15. oktober 2020.

5. Vilkår for deltakere i lisensfelling

Roviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å sette vilkår om at jeger plikter å holde seg oppdatert om status for lisensfellinga minst en gang daglig under fellingsforsøk.

Fylkesmannen oppretter en bjørnetelefon som gir jegeren opplysning om antall felte dyr og hvor mange dyr som gjenstår på kvoten. Jeger plikter også å registrere seg som bruker av Fylkesmannens løsning for SMS-varsling om status for lisensfellinga.

6. Om felling av binne med unge(r)

Roviltnemnda anmoder Miljødirektoratet om å sette vilkår om at binne med unge(r), samt hennes unge(r) er unntatt fra lisensfelling.

